

Rola sprawozdań finansowych w szacowaniu wartości przedsiębiorstwa w świetle założeń koncepcyjnych Rady Międzynarodowych Standardów Rachunkowości

Edward Nowak*

Streszczenie: *Cel* – Głównym celem artykułu jest ukazanie przydatności informacji prezentowanych w sprawozdaniach finansowych w szacowaniu wartości przedsiębiorstwa w świetle założeń koncepcyjnych do Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej.

Metodologia badania – Podstawową metodą badawczą zastosowaną w artykule jest analiza regulacji dotyczących sprawozdawczości finansowej o zasięgu międzynarodowym i unijnym oraz literatury z zakresu rachunkowości i zarządzania finansami.

Wynik – W artykule zidentyfikowano te zagadnienia uregulowane w międzynarodowych normach dotyczących sprawozdań finansowych ogólnego przeznaczenia, które mają wpływ na pozycje wykorzystywane w szacowaniu wartości przedsiębiorstwa przy zastosowaniu podejścia majątkowego i dochodowego.

Oryginalność/wartość – Znaczenie rozwiązań zaprezentowanych w artykule wyraża się przede wszystkim wskazaniem wpływu jakości informacji prezentowanych w sprawozdaniach finansowych na wiarygodność szacunków wartości przedsiębiorstwa na podstawie tych informacji.

Słowa kluczowe: szacowanie wartości przedsiębiorstwa, wiarygodność informacji finansowych, założenia koncepcyjne sprawozdawczości finansowej, Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej

Wprowadzenie

Szacowanie wartości przedsiębiorstwa jest przeprowadzane dla różnych celów, przez wielu interesariuszy i przy zastosowaniu określonych koncepcji. Duża różnorodność w tym zakresie powoduje, że wiarygodne ustalenie wartości przedsiębiorstwa jest trudne i niejednoznaczne. Dlatego wycena przedsiębiorstwa może być przeprowadzona przy zastosowaniu różnych metod. Szczególne znaczenie w szacowaniu wartości przedsiębiorstwa mają jednakże informacje, w szczególności informacje finansowe, które są wykorzystywane w tym procesie.

Najważniejszym źródłem informacji finansowych ukazujących rezultaty działalności przedsiębiorstwa jest niewątpliwie sprawozdanie finansowe ogólnego przeznaczenia. To powoduje, że zasady sporządzania i prezentowania sprawozdań finansowych oraz jakość

* prof. dr hab. Edward Nowak, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Katedra Rachunku Kosztów, Rachunkowości Zarządczej i Controllingu, e-mail: edward.nowak@ue.wroc.pl.

informacji finansowych są przedmiotem regulacji o postaci standardów międzynarodowych. Ważną rolę w tym zakresie pełnią założenia koncepcyjne sprawozdawczości finansowej, sformułowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości. Założenia te stanowią zalecenia do stanowienia określonych Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej. Wytyczne zawarte w tych standardach odnoszą się w pewnym stopniu do tych kwestii, które mają znaczenie dla wykorzystania informacji ze sprawozdań finansowych przy szacowaniu wartości przedsiębiorstwa.

W niniejszym artykule poruszono problem przydatności informacji prezentowanych w sprawozdaniu finansowym w szacowaniu wartości przedsiębiorstwa. Zagadnienie to zostało ukazane w świetle założeń koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej, sformułowanych przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości. Zasadnicza teza artykułu zawiera się w stwierdzeniu, że dostosowanie się do wytycznych zawartych w założeniach koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej ma wpływ na wiarygodność szacunków wartości przedsiębiorstwa, zarówno majątkowej jak i dochodowej.

1. Użyteczność informacji finansowej w świetle założeń koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej

Sprawozdania finansowe ogólnego przeznaczenia powinny być sporządzane zgodnie z koncepcją prawdziwego i rzetelnego obrazu (*true and fair view*). Koncepcja ta została określona w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE w sprawie sprawozdawczości finansowej. Dyrektywa stanowi, że roczne sprawozdanie finansowe powinno w sposób prawdziwy i rzetelny przedstawiać stany aktywów i pasywów jednostki, jej sytuację finansową oraz wynik finansowy (Dyrektywa, 2013). Koncepcja prawdziwego i rzetelnego obrazu ma szczególne znaczenie dla interesariuszy jednostki gospodarczej, którzy wykorzystują informacje zawarte w sprawozdaniu finansowym w dokonywaniu ocen i podejmowaniu decyzji co do tej jednostki.

Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej nie wskazują bezpośrednio koncepcji prawdziwego i rzetelnego obrazu wśród założeń i zasad sporządzania i prezentacji sprawozdań finansowych. Pośrednie odniesienia do tej koncepcji znajdują się natomiast w założeniach koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej, które są wytycznymi dla opracowania poszczególnych Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej. W założeniach tych koncepcja prawdziwego i rzetelnego obrazu ma odzwierciedlenie przy określeniu jakościowych cech informacji finansowych.

Cechy jakościowe informacji finansowych są właściwościami informacji prezentowanych w sprawozdaniach finansowych sprawiającymi, że są one użyteczne dla ich odbiorców (Nowak, 2017, s. 35). Można zatem przyjąć, że nadrzędną cechą jakościową informacji finansowych jest ich użyteczność. Założenia koncepcyjne sprawozdawczości finansowej stanowią, że informacje finansowe są użyteczne, jeśli posiadają walory przydatności i wiarygodności

prezentacji. Te dwie właściwości są uznane za fundamentalne cechy jakościowe informacji finansowych (Międzynarodowe..., 2011, s. A36–A41).

Informacje prezentowane w sprawozdaniach finansowych uznaje się za przydatne, jeśli są wykorzystywane przy podejmowaniu decyzji co do jednostki gospodarczej przez ich odbiorców. Przydatność informacji finansowych oznacza, że wpływają one na decyzje gospodarcze w ten sposób, że umożliwiają rozróżnienie alternatywnych wariantów działania i wybór optymalnego z nich. Ponadto informacje przydatne umożliwiają ocenę przeszłych, bieżących i przyszłych zdarzeń oraz korygowanie i potwierdzenie wcześniej dokonanych ocen. Oznacza to, że przydatność informacji prezentowanych w sprawozdaniach finansowych obejmuje dwie ich cechy: wartość przewidującą oraz wartość potwierdzającą.

Cechą użytecznych informacji zawartych w sprawozdaniach finansowych jest ponadto wierność prezentacji. Uznaje się, że informacje finansowe wiernie prezentują transakcje i inne zdarzenia gospodarcze, jeśli są zgodne z rzeczywistością. Aby owa cecha jakościowa była zapewniona, należy zdarzenia poprawie identyfikować, wyceniać i wykazywać w sprawozdaniu finansowym. Wierność prezentacji informacji finansowych jest złożonym atrybutem, na który składają się takie cechy jakościowe, jak: kompletność, rzetelność i bezbłądność.

Użyteczność informacji prezentowanych w sprawozdaniach finansowych zwiększa się, jeśli poza wskazanymi cechami fundamentalnymi (przydatnością i wiernością prezentacji) odznaczają się one także pewnymi cechami dodatkowymi. W założeniach koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej wskazane są cztery wzbogacające cechy jakościowe informacji finansowych: porównywalność, sprawdzalność, terminowość i zrozumiałość. Jakość informacji prezentowanych w sprawozdaniach finansowych ma istotny wpływ na wiarygodność szacunków wartości przedsiębiorstwa dokonywanych na podstawie tych informacji.

Założenia koncepcyjne sprawozdawczości finansowej są ogólnymi wytycznymi dla opracowania Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej określającymi zasady sporządzania i prezentacji informacji w sprawozdaniach. Według tych założeń sprawozdania finansowe ogólnego przeznaczenia nie mają na celu wykazania wartości jednostki gospodarczej. Informacje wykazywane w tych sprawozdaniach mogą natomiast pomóc różnym interesariuszom w szacowaniu wartości jednostki. Zakres wykorzystania informacji prezentowanych w sprawozdaniach finansowych przy szacowaniu wartości przedsiębiorstwa zależy w dużym stopniu od przyjętej koncepcji wyceny. Inne bowiem informacje są wymagane przy ustalaniu wartości majątkowej, a inne przy szacowaniu dochodowej wartości przedsiębiorstwa.

2. Zasady wyceny aktywów i pasywów a szacowanie majątkowej wartości przedsiębiorstwa

Majątkowa wartość przedsiębiorstwa jest tą kategorią wartości jednostki gospodarczej, przy szacowaniu której wykorzystuje się informacje tworzone w rachunkowości finansowej,

w tym te prezentowane w sprawozdaniu finansowym. Są to informacje o charakterze historycznym dotyczące stanów aktywów i pasywów (kapitałów), które to wielkości są wykazywane w bilansie. Majątkową wartość przedsiębiorstwa wyznacza się jako sumę wartości poszczególnych składników zasobów majątkowych. Jest to całkowita wartość przedsiębiorstwa, równoważna sumie kapitału własnego i obcego.

Majątkowa wartość przedsiębiorstwa dla właścicieli jest zazwyczaj wyznaczana zgodnie z koncepcją rezydualną, przyjętą w regulacjach z zakresu rachunkowości, w szczególności w założeniach koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej. W tym ujęciu majątkowa wartość przedsiębiorstwa jest równoważna aktywom netto jednostki, tj. aktywom pomniejszonym o zobowiązania. Zgodnie z założeniami koncepcyjnymi udział jednostki w jej aktywach, po pomniejszeniu o wszystkie zobowiązania, stanowi kapitał własny. W zasadzie aktywa netto nie wyznaczają wartości przedsiębiorstwa, tylko są zagregowaną wielkością wartości pojedynczych składników jego zasobów majątkowych (Patera, 2011, s. 192). Mimo tego aktywa netto są często interpretowane jako wartość przedsiębiorstwa dla właścicieli.

Interpretacja aktywów netto jako wartości równoważnej kapitałowi własnemu jest zgodna z finansową koncepcją kapitału oraz z finansową koncepcją zachowania kapitału. Według założeń koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej przedsiębiorstwo zachowuje swój kapitał (własny), jeśli jego wartość na koniec okresu jest taka sama, jak na początek okresu. Oznacza to, że nadwyżkę wartość aktywów netto (po wyłączeniu wpłat na rzecz właścicieli i wkładów wniesionych przez właścicieli) uznaje się za osiągnięty zysk. Przy takiej koncepcji zyskiem jest przyrost wartości majątkowej przedsiębiorstwa (aktywów netto), który jednocześnie jest interpretowany jako zwrot z kapitału własnego (Międzynarodowe..., 2011, s. A55).

Interpretacja aktywów netto i kapitału własnego zawarta z założeniami koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej może być zastosowana do przyrostu wartości majątkowej przedsiębiorstwa. Można bowiem przyjąć, że głównym celem wypracowania zysku jest zwiększenie wartości aktywów netto, czyli kapitału własnego. Przy ustalaniu zysku bierze się pod uwagę wszelkie zmiany kapitału własnego, które są skutkiem zdarzeń gospodarczych oraz operacji przeszacowania składników aktywów. Tak interpretowany zysk oznacza także przyrost wartości przedsiębiorstwa dla właścicieli.

Przedstawione podejście do wyznaczania wartości przedsiębiorstwa dla właścicieli odznacza się dużym stopniem agregacji dwóch podstawowych składników wyznaczających tę wartość, tj. aktywów i zobowiązań. Mimo że ujęte w syntetycznych wielkościach składniki są wyceniane odrębnie, to jednak przyjęte przez jednostkę zasady wyceny aktywów i pasywów mają duży wpływ na wyniki szacowania wartości majątkowej. Dlatego szczegółowe rozpoznanie składników aktywów i zobowiązań stanowi lepszy sposób ustalania aktywów netto niż proste wyliczenie różnicy aktywów i zobowiązań (Bragg, 2010, s. 161).

Przyjęte przez jednostkę gospodarczą zasady wyceny aktywów i pasywów powinny być wskazane w jej polityce rachunkowości. Międzynarodowy Standard Rachunkowości nr 8 „Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i krygowanie błędów”

definiuje zasady (politykę) rachunkowości jako konkretne prawidła, metody, konwencje, reguły i praktyki przyjęte przez jednostkę gospodarczą przy sporządzaniu i prezentacji sprawozdań finansowych. Standard ten określa m.in. kryteria wyboru zasad (polityki) rachunkowości oraz zakres ujawnień informacji dotyczących zmian przyjętych przez jednostkę zasad (polityki) rachunkowości.

Polityka rachunkowości jednostki gospodarczej polega na wyborze takich rozwiązań, które w ocenie kierownictwa jednostki są najbardziej odpowiednie dla prezentacji jej prawdziwego i wiernego wizerunku (Turyna, 2008, s. 109). Kierownictwo jednostki ma zatem prawo wyboru określonych zasad (polityki) rachunkowości spośród wielu dopuszczonych przez regulacje, które zapewniają wymaganą jakość sprawozdań finansowych. Opracowując i stosując politykę rachunkowości, jednostka powinna się kierować przede wszystkim kryteriami zgodności z nadrzędnymi zasadami i regulacjami rachunkowości oraz jakości informacji prezentowanych w sprawozdaniu finansowym.

Zazwyczaj w rachunkowości składniki zasobów majątkowych jednostek gospodarczych są wycenione według koncepcji cen i kosztów historycznych. To powoduje, że suma tak ustalonych wartości składników aktywów, pomniejszona o zobowiązania, nie odzwierciedla aktualnej wartości przedsiębiorstwa dla właścicieli. Dlatego w ostatnich latach można zaobserwować tendencję do odchodzenia od wyceny w cenach (kosztach) historycznych w kierunku wyceny według wartości rynkowej. W pewnych sytuacjach możliwa jest także wycena składników aktywów w wartości godziwej. Taka wycena zbliża wartość księgową przedsiębiorstwa do jego wartości rynkowej. Dlatego spełnia ono w większym stopniu oczekiwania interesariuszy jednostki gospodarczej, a zwłaszcza inwestorów, dla których informacje o zmianach wartości przedsiębiorstwa mają kluczowe znaczenie przy podejmowaniu decyzji.

Rachunkowość jednostek gospodarczych cechuje konserwatyzm, którego przejawem jest wycena składników aktywów i pasywów oraz przychodów i kosztów przy stosowaniu zasady ostrożności. Zasada ta jest konsekwencją niepewności związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej, która powoduje konieczność dokonywania szacunków przy pomiarze rezultatów. Zasada ostrożności zobowiązuje do takiej wyceny, aby wartości aktywów i wyniku finansowego nie zostały zawyżone, natomiast wartość zobowiązań nie została zaniżona. Ostrożność nakazuje przeprowadzanie korekt wartości aktywów ustalonej według koncepcji cen (kosztów) historycznych o odpisy umorzeniowe z tytułu trwałej utraty tej wartości.

Uwzględniając potrzeby informacyjne inwestorów, można rozważyć możliwość wyceny bilansowej, a tym samym i ustalania wartości przedsiębiorstwa dla właścicieli, przy zastosowaniu innych koncepcji niż ta oparta na cenach i kosztach historycznych, pomniejszonych o odpisy umorzeniowe. Jednym ze stosowanych rozwiązań jest zastosowanie przy wycenie skorygowanej ceny nabycia, którą jest wartość historyczna po dokonaniu korekt wartości składników aktywów i zobowiązań mających na celu doprowadzenie do aktualnej wartości (Szydełko, 2016). Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej przewidują

natomiast możliwość dokonywania wyceny opartej na wartości przeszacowanej, którą jest cena rynkowa lub wartość godziwa (Gos, 2011, s.133). Wartość aktywów netto ustalona przy takich sposobach wyceny składników aktywów i pasywów będzie bardziej zbliżona do rynkowej wartości przedsiębiorstwa. Godziwa wartość rynkowa jest najbardziej uznanym standardem wyceny przedsiębiorstwa (Zarzecki, 2013, s. 34).

3. Przydatność informacji o przepływach pieniężnych w szacowaniu dochodowej wartości przedsiębiorstwa

Dochodowa wartość przedsiębiorstwa jest oszacowaniem ekonomicznej zdolności przedsiębiorstwa do kreowania przyszłych dochodów. Najczęściej w charakterze miernika dochodów wykorzystuje się wolne przepływy pieniężne, szacowane dla każdego roku w założonym okresie działalności przedsiębiorstwa. Przepływy te podlegają dyskontowaniu przy zastosowaniu odpowiedniej stopy dyskontowej odpowiadającej kosztowi kapitału.

Wolne przepływy pieniężne są najczęściej szacowane na podstawie informacji ze sprawozdań finansowych, w szczególności tych z rachunku przepływów pieniężnych dotyczących działalności operacyjnej. Przepływy pieniężne netto dotyczące tej działalności można ustalać metodą bezpośrednią lub metodą pośrednią. Przy metodzie pośredniej punktem wyjścia jest zysk netto obliczany zgodnie z zasadą memoriałową.

Metoda sporządzania rachunku przepływów pieniężnych jako elementu sprawozdania finansowego jest określona w polityce rachunkowości jednostki gospodarczej. Na potrzeby szacowania dochodowej wartości przedsiębiorstwa można wybrać dowolną z tych metod. Uważa się jednakże, że bardziej odpowiednia dla tego celu jest metoda bezpośrednia. Dostarcza ona bowiem informacji lepiej dostosowanych do potrzeb przewidywania wolnych przepływów pieniężnych (Kamela-Sowińska, 1996, s. 146).

Rachunek przepływów pieniężnych jako element sprawozdania finansowego zawiera historyczne informacje o przepływach pieniężnych. Informacje prezentowane w tym rachunku, przy przestrzeganiu określonych zasad, w szczególności zasady ciągłości i zasady porównywalności, mogą być podstawą do przewidywania przyszłych przepływów pieniężnych, co określa MSR nr 7 „Sprawozdanie z przepływów środków pieniężnych”. Podobne stanowisko RMSR jest zawarte w założeniach koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej, według których informuje o przepływach środków pieniężnych w minionych okresach mogą być przydatne w ocenie zdolności jednostki gospodarczej do generowania przepływów pieniężnych w przyszłych okresach. Informacje wykazywane w sprawozdaniu finansowym, a zwłaszcza w rachunku przepływów pieniężnych oraz w informacji dodatkowej, umożliwiają bowiem zrozumienie transakcji i zdarzeń gospodarczych mających wpływ na rezultaty działalności operacyjnej. Dlatego są to informacje przydatne przy szacowaniu przyszłych wpływów i wydatków środków pieniężnych.

Przewidywanie przyszłych wpływów i wydatków przy wykorzystaniu informacji prezentowanych w sprawozdaniu finansowym jest możliwe przy spełnieniu założenia

o zdolności jednostki gospodarczej do kontynuowania działalności. W założeniach koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej jest zawarte postanowienie, że jednostka jest w stanie nadal kontynuować swoją działalność w dającej się przewidzieć przyszłości. W tej sytuacji można bowiem wnioskować o przyszłych przepływach pieniężnych na podstawie wpływów i wydatków zrealizowanych w przeszłości.

Przy przewidywaniu przyszłych przepływów pieniężnych, oprócz informacji dotyczących uwarunkowań i perspektyw generowania wpływów i wydatków, ważne są także informacje na temat zasobów majątkowych jednostki gospodarczej oraz roszczeń do tych zasobów ze strony wierzycieli. Kierownictwo i menedżerowie powinni chronić zasoby majątkowe jednostki przed nieuzasadnionym ich uszczupleniem i zużyciem oraz niekorzystnym wpływem na te zmiany czynników o charakterze ekonomicznym i technologicznym. Przy ocenie perspektyw uzyskania nadwyżki pieniężnej ważna jest także efektywność wykorzystania zasobów majątkowych jednostki gospodarczej, za co ponosi odpowiedzialność kierownictwo. Na te czynniki, wpływające na zdolność jednostki do generowania przepływów pieniężnych netto w przyszłości, wskazują założenia koncepcyjne sprawozdawczości finansowej.

Uwagi końcowe

Przy szacowaniu wartości przedsiębiorstwa, zarówno majątkowej jak i dochodowej, podstawowe znaczenie mają informacje finansowe. Głównym źródłem takich informacji dla interesariuszy jednostki gospodarczej są obligacyjnie sporządzane sprawozdania finansowe. Użyteczność informacji prezentowanych w tych sprawozdaniach zależy w dużym stopniu od sposobu ich przygotowania, w tym zwłaszcza stosowanych zasad wyceny aktywów i pasywów. Mimo tego, iż w sprawozdaniu finansowym nie wykazuje się wartości jednostek gospodarczych, to informacje sprawozdawcze mogą stanowić podstawę do wnioskowania dotyczącego tej wartości. Ważne jest, aby w procesie tym wykorzystywać informacje wiarygodne, tworzone przy spełnianiu zasad i wytycznych sformułowanych w założeniach koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej. Bardziej szczegółowe wytyczne dotyczące sposobu sporządzania i prezentowania informacji, mogące być wykorzystywane przy szacowaniu przyszłych przepływów pieniężnych, są zawarte w określonych Międzynarodowych Standardach Sprawozdawczości Finansowej.

Zastosowanie określonej metody wyceny przedsiębiorstwa zależy w dużym stopniu od ilości i jakości dostępnych informacji o przedmiocie wyceny. Bez odpowiednich informacji jest wręcz niemożliwe zastosowanie niektórych metod wyceny (Zarzecki, 2013, s. 32). Szacowanie wartości przedsiębiorstwa na podstawie danych prezentowanych w sprawozdaniach finansowych ma pewne zalety. Jedną z nich jest oparcie wyceny na wiarygodnych informacjach, tworzonych przy spełnieniu pewnych kryteriów określonych w normach rachunkowości. Inną zaletą wynikającą z wykorzystania informacji ze sprawozdań finansowych jest znacznie mniejsze skomplikowanie procedury wyceny w porównaniu z innymi

metodami. Nie bez znaczenia jest także, że szacowanie wartości przedsiębiorstwa opiera się na podobnych zasadach, co wycena aktywów i kapitałów w sprawozdawczości finansowej.

Literatura

- Bragg, S.M. (2010). *Wskaźniki w analizie działalności przedsiębiorstwa*. Warszawa: Wolters Kluwer Polska.
- Dudycz, T. (2005). *Zarządzanie wartością przedsiębiorstwa*. Warszawa: PWE.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek. Dz. Urz. UE L 182 z 29.06.2013.
- Gos, W. (2011). *Bilans. Znaczenie. Koncepcje sporządzania. Formy prezentacji*. Warszawa: PWE.
- Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (2011). International Accounting Standard Board. Warszawa: Stowarzyszenie Księgowych w Polsce.
- Nowak, E. (2017). *Analiza sprawozdań finansowych*. Warszawa: PWE.
- Patera, W. (2011). *W poszukiwaniu wartości przedsiębiorstwa*. Warszawa: Wolters Kluwer Polska
- Szydelko, Ł. (2016). Wycena aktywów i pasywów. W: E. Nowak (red.), *Rachunkowość. Zasady i metody*. Warszawa: PWE.
- Turyna, J. (2008). *Rachunkowość finansowa*. Warszawa: C.H. Beck.
- Zarzecki, D. (2013). *Współczesne wyzwania wyceny przedsiębiorstw*. Szczecin: Zarzecki, Lasota i Wspólnicy.

THE ROLE OF FINANCIAL REPORTS IN COMPANY VALUE ESTIMATIONS, IN THE LIGHT OF THE CONCEPTUAL FRAMEWORK OF THE INTERNATIONAL ACCOUNTING STANDARDS BOARD

Abstract: *Purpose* – The paper's main objective is to examine the role and utility of information disclosed by companies in financial reports in the estimation of company value, in the light of the conceptual framework adopted in the formulation of the International Financial Reporting Standards.

Design/methodology/approach – The research objective is addressed through the use on analytical evaluation of international and EU regulations that apply to financial reporting and studies of professional literature on accounting and finance management.

Findings – The paper identifies those aspects of international regulations and standards of general-purpose financial reports which influence the valuation of those elements of financial reports which are used in the estimation of company value in asset-based and income-based business valuations.

Originality/value – The research value of solutions presented in the paper lies chiefly in the emphasis of quality of information disclosed in financial reports as a major determinant of the reliability of business valuations derived from such reports.

Keywords: company value estimations, reliability of financial information, conceptual framework of financial reporting, International Financial Reporting Standards

Cytowanie

- Nowak, E. (2018). Rola sprawozdań finansowych w szacowaniu wartości przedsiębiorstwa w świetle założeń koncepcyjnych Rady Międzynarodowych Standardów Rachunkowości. *Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia*, 1 (91), 87–94. DOI: 10.18276/frfu.2018.91-07.